

הכנסת

חיילי

השוקולדה

זה נשמע יפה אבל אין רעיון פסול מזה. אין לחיב מקום בצה"ל.

ככנסת יש 120 ח"כים. לכל אחד מהם יש בעייה: איך לעורר תשומת לב, להופיע בכלי התקשורת, להזכיר לציבור את קיומו. משומדך נולד בכל שבוע תעלול פרלמנטרי, שנועד להסב את תשומת הלב לח"כ מסויים או לקבוצת ח"כים, ולהציגם באור חיובי ככל האפשר. אחד התעלולים האחרונים: קבוצת ח"כים תכעה לאפשר לח"כים לשרת שרותי מילואים בצה"ל. זה עשה רושם מצויין. הכל מאמינים כי יש לחבריה הכנסת זכויות יתרה. הנה באה קבוצה של חברי הכנסת טובים ותר בעת לבטל זכות יתרה אחת. מבט שני

גופת לאלו מוצאת מן המכונית תנונו קצר ענה בחיים

גופת לזר מובלת לאמבולנס לירות תחילה, לשאול אחר כך

אינם יכולים לחול עליו למעשה. עצם נוכחותו של הח"כ ביחידה יגררו לפוליטיזציה. לא יתכן שלא ינהל תעמולה עבור דיעותיו, ומצבו לא יהיה כמצב חייל רגיל המתוכנן עם חבריו.

כל ח"כ רודף פירסומת, על פי תפקידו. שרותו של ח"כ בצבא ישמש מנוף לפירסומת וליחסי ציבור. היו לו כך רוגמות בעבר, כולן שליליות. לגבי ח"כים המוצבים בצה"ל כי עמדות פיקוד, כמח"טים וכמג"דים, כל השיקולים האלה נכונים פייכמה. כתעלול של יחסי ציבור, הרשיה היתה מוצלחת. אך תהיה זאת טעות חמורה מצד שר הביטחון והרמטכ"ל להתייחס אליה כאל הצעה רצינית.

כשעים חמש דקות מתל-אביב

לירות תחילה. לשאול אחר כך - זהו הנוהל האמיתי של פתיחה באש. עכשיו זה קורה בבית.

אסון מסוג זה קורה גם במדינות אחרות. מישורו משתגע, ורוצח בסיטונות. כך עשה פינחס ועקנין (24), דמות ידועה מאופקים. הוא הצטייד בת"י מיקלע מסוג סטן, במאות כדורים וכי תשע סכינים. הוא נמשך לחוף הוונות בתל-ברוך, פתח באש על זוג מתעלס במכונית, פצע את היצאנית סימה אטי אס (32) והרג את הלוקח שלה, מרדכי לאלו (32). לאלו חיפש תענוג קצר ותמים, ושיי לם על כך בחייו. סתם, סתם. אך המשך הטרדיה היה ישראלי טיפוסי. השוטרים סברו, תחילה, שהרוצח

בכל הארץ ערכו בחירות לרשויות המקומיות. אבל לא בזיכרון יעקב. שם יש רק רשימה אחת. הדמוקרטיה, מסתבר, מיותרת לגמרי. זה גם עולה כסף. ואם זה טוב בזיכרון, מדוע זה לא טוב לכנסת? שרה ליבוביץ מדווחת

בדי צריך

בחירות?

שנים בזיכרון. באתי לכאן מקיבוץ עיני חרוד. אשתי קיבלה ירושה. החלטנו ש' יותר טוב לקחת את הכסף לעצמנו ולא לתרום אותו לקיבוץ.

"בקשר לבחירות: אף-אחד לא שאל אותי כלום. הם החליטו. אז שיעשו. אני אריש. לא מתנגד, אבל גם לא מאושר מזה."

רובי קפלן, 17, תלמיד תיכון, נולד בזיכרון: "זה לא טוב מה שקרה. ראשי המועצה נמצא בתפקיד הזה כבר הרבה זמן, וצריך להתחלף במישהו חדש. אני לא יכול לדבר על זה, כי הוא שכן שלי."

מרוע הצעירים לא הקימו רשימה חדשה?

רובי שותק וממהר לברוח לדרכו. זיכרון יעקב נוסדה ב-1882. מאז, כך נדמה, לא קרה שם שום דבר מסעיר. בדומה לרבות מהכפרות המושבות, גם

התושבים מופתעים, כועסים, ארי-שים. הפוליטיקאים, גרושים באהבה עצמית, בשביעות רצון מתקתקה, בטור חים כי עשו מעשה נכון, כמעט גאוני.

החושבים:

שיעשו מה שיצו

עדיה לוי, נהג-פנסיונר, יושב ב' מירפסת קטנה הפונה אל הרחוב,

היה מוסכם ביניהם: אם תוקם ב"י שוב רשימה חדשה לקראת הבחירות לרשויות המקומיות, ייערכו במושב הבחירות כסדרן, במועדון. ולא — נת' אגד אנחנו, תישע תכרי המועצה היוצאת מכל המיפלגות ושני חברים נוס' פים לרשימה אחת. אז נמשיך לנהל את חייו הפוליטיים של הישוב כפי שהנתי הלו בארבע השנים האחרונות. ביום החמישי ישבו בחדרו של ראשי

הפרלמנט של זיכרון: שרעבי, סמולרסקי, שיבובסקי, דהאן, ברעזר. לא משנה מאיזו מיפלגה אנוחוו

זיכרון קלטה עולים חדשים בראשית שנות ה-50. שיכונים נבנו למענם כפא' תייחמושבה. הבתים האלה עדיין שרוי יים בשוליים, תושביהם עדיין נחשבים כעולים, כחדשים.

סינדיקטים גרים בשיכונים. הוותיקים גרים עולים גרים בשיכונים. צנועים. בניהם של הור' תיקים גרים בוילות יפהפיות. צורתה החיצונית של המושבה צנור עה למדי. המרכז פשוט, דלי-חנניות. די איזור העתיק, שמעל ליקב, מונח. מעי טים עדיין גרים בו. רובם חדשים. רק חקלאי אחד דבר בביתם של אבות-אברי תיו.

יש בזיכרון 4000 בעלי זכות-בחירה. חלקם מתפרנסים מחקלאות, חלקם מעי בודות-שרותים במושב ובסביבתיה. ישנו גם היקב. בעבר היה תיפארת המושבה, גאוותה, סימלה המובהק. די יום — כמעט נטוש. לא מכבר החליטה אגודת הכורמים כי את הבקבוקים מילי או ביין ביקבי ראשון-לציון. בזיכרון יעקב מייצרים וממלאים בקבוקים רק

בחברת שני ידירים. הם משחקים בדרי מינו.

לוי הוא סמל של שלוה, אבי-טיפוס של דמות המקשתת לתיפארת כל סיי פור או סרט המתארים חיי כפר. בזיכ' "אני נולדתי כאן, בבית הזה. הורי עלו לזיכרון בעליית-התימנים ב-1912, ואני גדלתי פה, ואחר-כך חייתי כאן את כל חיי. אני אוהב את זיכרון, אבל מה פוליטיקאים התייאשתי לגמרי. אני חר' שב שמה שקרה במועצה זה בזיון אחד גרול. הם עשו מעשה לא-דמוקרטי. רציתי לבחור בבחירות, כפי שצריך, ו' פתאום קראתי בעיתון שלא יהיו בחיי רות."

מרוע לא הקים רשימה חדשה? "אני לא נולדתי לדברים כאלה. אני רוצה להישאר כריא ומאושר, לא להת' עסק בפוליטיקה."

הלאה משם, בעיקול הרחוב, איש זקן גוים על-שיחים. לראשו כובע, בידו מזמרה.

יהודה: 53. שנים אני בארץ. מהם 20

המועצה וחיכו. נציגי ארבע מיפלגות המרכיבות את מועצת המושבה: המעי רד, הליכוד, המפר"ל ונאמני-התורה. ב'9 בערב תם מועד הגשת הרשי' מות. איש לא הגיע. בשעה 9 וחמש דקות חתמו ראשי ארבע המיפלגות ה' מקומיות על ההסכם.

יש שיבובסקי, מערץ, יהיה ראשי-ה' מועצה הבא. זו תהיה הקדנציה הרביי עית שלו. המערץ יזכה בתמישה מקר מות במועצה. הליכוד בשניים. כך גם המפר"ל ונאמני-התורה.

רשימה איריאלית זו תיקרא "זיכ' רוני-יעקב אחת", ואותיותיה ז"י. את ה' אות ז', שהיתה שנואה כל-כך בבחירות הארציות, נטלה הרשימה על עצמה באי דישות מופגנת. ממילא לא תשתמש בה, שהרי השלווה המקומית, ברמות רשימה אחת ויחידה, מונעת את קיום הבחירות.

הרעיות תלוקות בין שתי קבוצות — התושבים מחד, הפוליטיקאים מאי רך — בכל מה שקשור לאי-קיומן של הבחירות.